

UNIVERSITEIT TWENTE.

Drienerlolaan 5
7522 NB Enschede

Postbus 217
7500 AE Enschede

www.utwente.nl

Aan het College van Bestuur

uw kenmerk		telefoon	053 489 2027
ons kenmerk	UR 13-050	fax	
datum	15 maart 2013	e-mail	J.Ribberink-vanMiddelkoop@utwente.nl
bijlage(n)			
cc.			
onderwerp	Evaluatie pilots kwartiel 1 TOM - 2		

Geacht college,

Op dit moment wordt in de organisatie hard gewerkt aan de ontwikkeling van het TOM. Met de invoering per 1 september in het vooruitzicht wordt bijzonder veel tijd en energie gevonden voor het opzetten van een goed curriculum voor onze aankomende studenten.

Wel is inmiddels ook bij iedereen duidelijk dat TOM een meerjarentraject is dat niet in het eerste jaar perfect zal werken. Dit zal met name terug te zien zijn in de vorm en mate van integratie binnen de onderwijsmodules. Zoals tevens uit de pilots blijkt is voor de aanloopfase de verleiding dan ook groot om een aantal sub-modules aan te wijzen waarin bijvoorbeeld wiskunde, theorie en project worden onderwezen.

Waar in ideaal, volledig geïntegreerd TOM-onderwijs aangenomen kan worden dat een student die het project goed heeft afgerond, ook de theorie zal beheersen, is hier in de huidige situatie nog geen sprake van. De andere verandering op weg naar TOM, de verblokking, wordt al wel voortvarend doorgevoerd. Dit presenteert een ingewikkelde situatie voor docententeams.

Het uitmiddelen van de cijfers voor de onderdelen schept het risico dat een student bijvoorbeeld zijn diepe onvoldoende voor wiskunde compenseert met een mooi cijfer voor project. Dit wordt over het algemeen gezien als een probleem, omdat de wiskunde of daaraan gerelateerde vaardigheden cruciaal kan zijn voor het volgen van latere modules.

Om dit op te vangen wordt in het slecht geïntegreerde onderwijs al gauw overgegaan op een variant op minimumcijfers. Deze oplossing heeft weer als nadeel dat zo lang de modules nauwelijks geïntegreerd zijn, de synergie tussen de onderdelen nog niet bijdraagt aan een grotere leerervaring. Het is daarmee niet verrassend dat iedere student die in het oude model tenminste één vak niet zou hebben gehaald, nu uitkomt op een negatief resultaat voor de hele module. Dat dit een probleem is dat een oplossing behoeft wordt ook breed ervaren.

Een oplossing die in de pilots is aangedragen is het model van een zogenaamde rapportvergadering. Na afloop van de module komt het docententeam bijeen om te bespreken welke van de studenten de module eigenlijk toch wel had moeten halen.

Hoewel de rapportvergadering gezien de omstandigheden geen vreemde keuze is, heeft ook deze zeer bezwaarlijke bijwerkingen. Naast het feit dat af wordt gestapt van iedere objectiviteit in beoordeling gaat de rapportvergadering ook voorbij aan het punt van toetsing.

Als een student een (goede) toets zelfs met een reparatiemogelijkheid niet haalt, dan heeft dat een reden: de student beheerst de stof niet. De rapportvergadering gaat zich dan uitspreken over de situatie waarin een student een groot deel van de module goed heeft gepresteerd, maar

UNIVERSITEIT TWENTE.

bepaalde onderdelen gewoon niet heeft begrepen, en heeft twee opties. De vergadering kan de student de module niet toekennen, met als gevolg dat de student twee maanden werk opnieuw moet doen om misschien maar een heel klein onderdeel. Alternatief kan de vergadering de module wel toekennen, waarmee de student het niet gehaalde onderdeel kwijtgescholden is.

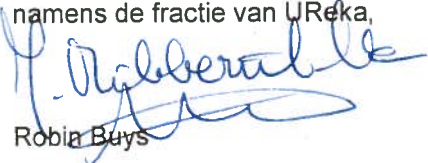
Het eerste geval, waarin de student duidelijk afgebakende en reeds voltooide onderdelen opnieuw moet doen, is compleet onzinnig en daarnaast juridisch onhoudbaar. Daarnaast zitten docenten er ook niet op te wachten drie kwart van hun studenten te laten zakken. Het tweede geval, waar de student wellicht een fundamenteel onderdeel van zijn opleiding heeft gemist, maar de module wel haalt, is niet veel beter. Hier is sprake van een uitgesteld probleem, waar stof die voor een latere onderwijseenheid nodig is niet wordt beheerst. Als dit er niet voor zorgt dat slagingspercentages in latere modules sterk dalen, met alle gevolgen van dien, zal de docent van de latere module zijn onderwijstijd moeten besteden aan het bijwerken van niveauverschillen tussen de studenten, met als gevolg dat er minder tijd voor zijn eigen vak overblijft. Deze opeenstapeling van lacunes kan uiteindelijk niet anders dan het niveau van de opleiding naar beneden brengen.

Samengevat constateert de fractie van UReka dat de modulaire indeling van het onderwijs voor de integratie lijkt te gaan leiden tot grote problemen. UReka heeft daarover de volgende vragen:

1. Deelt het college de inschatting dat de mate van integratie binnen de modules in het eerste jaar TOM bij een groot deel van de opleidingen beperkt zal blijven?
2. Erkent het college dat de in de pilots ontwikkelde vormen van beoordeling van niet-geïntegreerde modules verre van perfect zijn?
3. Welke stappen gaat het college nemen om te voorkomen dat de UT de kwaliteit van de geslaagden van het eerste jaar TOM niet kan garanderen?

De fractie van UReka ontvangt graag uw reactie hierop.

Met vriendelijke groet,
namens de fractie van UReka,

1/0
Robia Buys